PSALMUL 14

1. [1]Nebunul își zice în inima sa
/: că nu-i Dumnezeu, :/
stricată e lumea, în fapte urâte
/: și numai în rău. :/

Niciunul nu este să facă ce-i bine,
/: iar DOMNUL, de sus, :/
[2]Se uită să vadă de-i vreunul cuminte,
/: să-L caŭte supus. :/

2. [3]Dar toți rătăciți sunt și-s niște netrebnici,
/: departe de har :/
nu este niciunul să facă ce-i bine,
/: niciunul măcar. :/

4Pierdutu-și-au mintea toți cei ce fac răul,
/: ei stau sub blestem, :/
pe cei buni mănâncă,
pe DOMNUL nu-L cheamă,
/: de El nici se tem. :/

3. [5]Cutremur de spaime pe toți îi va prinde
/: când Domnul pe nor, :/
în mijlocul slavei, veni-va-n putere
/: cu sfântu-l popor. :/

6 Voi râdeți acuma de sfânta nădejde
/: a celui lovit, :/
dar marea scăpare a lui este-
n DOMNUL
/: cel sfânt și slăvit! :/

4. [7]O, de ar porni din Sion izbăvirea
/: spre-al Tău Israel, :/
Tu Însuți, o, DOAMNE, să fii mântuirea
/: în veci pentru el! :/

Când DOMNUL va-ntoarce-napoi pe toți prinșii
/: poporului sfânt, :/
cânta-va Israel și Iacov sălta-va
/: pe noul pământ! :/